

Poetsen, poetsen, poetsen en af en toe een balletje slaan.

Hier kwam het wel op neer tijdens de vierde wedstrijd in de Landelijke Hoofdklasse. Deze wedstrijd werd op zondag 8 mei j.l. te Appelscha, op de grens van Friesland en Drenthe. Op het internet had ik de uitslagen van het Aly Mesken memorial toernooi wel bestudeerd en was toen al tot de conclusie gekomen dat de banen er niet makkelijker op geworden waren. Een telefoontje van Chris Campfens, deelnemer aan dit toernooi, was ook al niet erg opbeurend. Door de droogte was het tapijt op sommige banen een eigen leven gaan leiden waardoor de bal niet de beoogde weg volgde, zoals de speler hem weg gestuurd had. Dit werd op zaterdag al snel duidelijk. Tijdens de training waren er inderdaad enkele banen die niet op de "vroegere" manier gespeeld konden worden door hobbels in de baan. Een goed voorbeeld hiervan was baan 6, de flipperkast. Was het vorig jaar nog een goed scorende één-baan vanuit het midden gespeeld, dit jaar was deze methode zeer riskant. Vanuit het midden sprong de bal behoorlijk het spoor uit zodat er van onder of boven het midden gespeeld moest worden. Dit betekent dat de richting én de snelheid zeer precies zouden komen om een één te scoren. Het mooiste voorbeeld heb ik zelf mee mogen maken in de laatste ronde van de wedstrijd op zondag. Zaterdag had ik de anekdote van de dag al vastgelegd, maar dit zou een goede vervanger zijn geweest. Op baan 18 sla ik de eerste keer niet zuiver zodat de bal teruggerold komt. De tweede slag was, na enig aanmoedigend gerinkel van flesjes, perfect in het midden weggeslagen zodat ik me omdraaide, mijn tasje pakte en vervolgens vol ongeloof de bal terug zie rollen. Ik was heilig in de veronderstelling dat iemand de bal al teruggewooid had, maar de vele omstanders wisten mij maar met moeite te overtuigen dat dit niet zo was. De bal was halverwege gaan hobbelen en springen waardoor de bal het spoor bijster was.

Maar dit alles valt in het niet met de rommel die na elke slag op de baan neergedwarreld was. De banen van Appelscha liggen in het Drents-Friese Wold, dus omringd door bomen waaruit van alles viel als het even waaide. Als je de baan van achter naar voren schoongemaakt had, dan kon je al weer terug want er lag geheid weer rommel op de baan.

Tijdens de zaterdagtraining staan er voldoende mensen langs de baan, dus toen viel het wel mee, maar de gedachten gingen al vooruit, naar de wedstrijddag.

Door deze extra inspanningen was de animo voor rondjes spelen niet zo heel erg groot, maar toch werden er twee redelijke ronden gespeeld. Na afloop werden er nog wat versnaperingen tot ons genomen waarna we ons op gingen maken voor de avondmaaltijd. De keuze van dit weekend was gevallen op het wokrestaurant in Smilde. Een uitstekende keuze waar iedereen zijn buikje rond gegeten heeft. We werden vergezeld door de leden van de Vrije Slag zodat het gezelschap op een totaal van 19 eters kwam. We hadden er wel een paar bij die wel voor twee aten, maar ze hoefden gelukkig niet voor twee personen te betalen, hè René Bos en Martin Mulder?????

De avond werd traditioneel afgesloten in het landhuis van de familie Eizinga. Gelukkig hadden ze genoeg ruimte zodat de twee bijna complete teams van Oirschot en Martin Mulder, Anja Derks, Roy Tromp en Kees van de Peppel nog even konden genieten van de Jupilertjes die Roelof koud had gelegd voor deze gelegenheid.

De wedstrijddag begon winderig waardoor er veel gepoetst moest worden. Desondanks werd om half tien het startschot gelost en ging het eerste trio de baan op. De eerste ronde duurde ontzettend lang, want de tweede ronde ging pas na twee uur en veertig minuten van start. Vanaf deze ronde ging alles gelukkig wat sneller, want de geruchten gingen al rond dat de wedstrijd ingekort zou worden naar drie ronden in verband met het trage spel door al het gepoets. Uiteindelijk werden de vier ronden toch volgemaakt en iedereen rond zes uur weer huiswaarts kon gaan.

De eerste ronde was een prooi voor het thuisspelende team Appelscha. Met 129 hls bleven ze ons eerste team met 1 slag voor en Zoetermeer volgde met 134 hls op de derde plaats. Meteen was er al een gaatje geslagen met de rest van de teams want de nummer vier Leeuwarden had 141 hls nodig, evenals het tweede team van Oirschot. Duno en de Holeridders hielden elkaar ook in evenwicht met 142 hls, gevold door de Vrije Slag (145 hls) en de Putters, met de Meester Mees weer in de basis, op de laatste plaats met 151 hls.

Tijdens de tweede ronde wist de top twee hun voorsprong uit te bouwen, mede omdat de nummer drie Zoetermeer een matig rondje van 145 hls liet noteren, waardoor ze zakten naar de vijfde plaats. De toppers

bleven dichtbij elkaar, Appelscha 128 hls en Oirschot 1 129 hls. Leeuwarden steeg een plaatsje met een rondje van 134 hls en de steiger van deze ronde was het team van de Vrije Slag die met 133 hls van plaats acht naar plaats vier gingen. De Putters (141 hls) bleven laatste maar kregen wel direct gezelschap van Oirschot 2 (143 hls) en Duno (146 hls).

Gelukkig was de wind wat gaan liggen en viel er niet zoveel rommel meer uit de bomen, zodat de ronden wat sneller gingen als de eerste ronde. Wel duidelijk was, dat bij de meeste spelers en speelsters het gepoets hun tol zouden eisen. Er werden fouten gemaakt die niet alleen aan de baan toegeschreven konden worden, dat was wel duidelijk. Alleen was het wel makkelijk om de baan de schuld te geven, ook al was dit niet het geval.

De Holeridders leken nog het fitst te zijn want zij lieten een rondje van 118 hls noteren waardoor de zevende plaats ingeruild werd voor de vierde plaats. De top twee kwamen door twee normale ronden (Appelscha 126 en Oirschot 1 124 hls) op een gelijk aantal holeslagen van 383. Duidelijk was wel dat de strijd om de dagoverwinnig tussen deze twee teams ging. Plaats drie ging tussen de teams van Hole Ridders (404 hls) en Zoetermeer (409 hls). De Vrije Slag hing een beetje tussen de subtop en de achterblijvers met 416 hls. Het tweede team van Oirschot stond vast op de laatste plaats met 438 hls en de achterblijvers werden aangevoerd door Duno en Leeuwarden met 424 hls en de Putters met 428 hls.

In de laatste ronde ging het helemaal mis met het eerste team van Oirschot. De teller van het scorebord bleef staan op maar liefst 144 hls en we mochten van geluk spreken de tweede plaats niet meer in gevaar kwam. Appelscha eindigde met 119 hls waardoor zij de terechte dagoverwinning in Appelscha haalden. Zoetermeer (125, totaal 534 hls) en Holeridders (133, totaal 537 hls) wisselden van plaats zodat het team van de Holeridders van het podium afkukelden (Brabants voor er van af vallen). De vijfde plaats was voor Duno (126, totaal 550 hls) gevolgd door de Vrije Slag (143, totaal 559 hls). Leeuwarden (139, totaal 563 hls) werd zevende en hier werd toch wel duidelijk het gemis van enkele toppers gemist, zoals Ernst-Jan Meijer en Petra Tenge. De Putters werden voorlaatste met 570 hls en Oirschot 2 mocht de rode lantaarn dragen met een totaal van 579 hls.

Volgens mijn rekenkunsten is de volgende tussenstand op te maken:

Oirschot 1	34 pnt
Appelscha	28 "
Hole Ridders	25 "
Duno	24 "
Zoetermeer	24 "
Vrije Slag	16 "
Leeuwarden	14 "
Oirschot 2	8 "
Putters	7 "

Voor het eerste team van Oirschot lijkt het niet meer mis te kunnen gaan tijdens de laatste wedstrijd in Geldrop op 29 mei aanstaande. Voor de laatste vier teams is het van belang dat ze het volgende seizoen beter gaan spelen of versterking gaan zoeken omdat dan het plan in werking treedt dat er in 2013 maar zes teams over blijven in de LHK.

De tradionele afsluiter is natuurlijk weer de al eerder ter sprake gekomen anekdote van de week. Het speelt zich af tijdens het gezellige borreluurtje in "Huize Eizinga". De meeste mensen zeggen dat Friezen droge humor hebben, maar oordeelt U zelf. Tijdens dit gezellig samenzijn komt er van alles ter sprake. Ook het borsthaar van Roelof. Boon vermeldde dat Roelof wel zes borstharen had waarop Anneke aan Roelof vroeg of hij er één bij gekregen had!!!!!!

Allemaal veel succes tijdens de 3/6-tallen in Geldrop, voor de deelnemers, ik sla een keertje over i.v.m. met een weekje er tussen uit. We zien elkaar wel in Geldrop, al is het dan wel weer een weekje later tijdens de laatste wedstrijd van der Landelijke Hoofdklasse 2011.

Gegroet, Steven